

ρική. Πλείστοι εκ των επιδοτών τούτων εί-
γον και άποσκευές και έμπορεύματα είχον
δύ άποστειλές τών ζωών εις τήν χωρίαν των
σύμφωνα με τών ύποσχέσεις του Πρακτορείου,
υπεχρώθησαν δέ κατόπιν νά ένοικιάσωσιν ζώα
διά νά μεταβώσιν εις τών έπαρχιακών. Τώρα
πόσας ζώμας ύπέστησαν οι άνθρωποι αύτοι
είναι εις πάντας εύνόητον. Άλλ' όταν υπό τω-
ούτους όρους έκτελείται ή σύμβασις τής άκτο-
πλοίας. Όταν οι πολιτικοί άντί νά εύκολώνωνται
ύρίστανται τόσα μακρύρια και τόσας ζώμας
βραβείως γεννιέται τό ερώτημα άν δέν είναι επι-
ταρταμένον εις τούς πολιτικούς αύτους νά σκι-
φώσιν τέτοιον τρόπον δέον νά προστατεύσωσιν αύ-
τούς πλέον μόνοι τά συμφέροντα των, άφού ή
Κυβέρνησις παρά τών τόσας καταγγέλλει τών
όποιων έχει εις χείρας τής εις βρος τής έται-
ριας έξκολουθεί νά προσδέληται τών γενόμενα
μετ' έγκληματικής αλήθως άδιαφορίας και νά
έπιτρέπη εις τήν έταιρίαν αύτήν νά έξκολου-
θή νά συλλέγη τούς απόγους τής Κρητικής θη-
λάσσης και νά πλουτίζη προς έμπαιγμόν του
χειροτέρου είδους και τής Κυβερνήσεως και τών
πολιτών.

Ο ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

Ουδέποτε όπως κατά τόν μήνα Μάιον ή,
φύσις δέν μας προσελκύει μετά τωσαύτης δυ-
νάμειως προς τήν λατρείαν τής. Τότε ή ζωή
έκδηλοΰται έν δηλ αύτης τή χάριτι. Το
μειδιάμα του ουρανού, ό στολισμός των λει-
βαδίων, τό μουρμουρητό του ζεφύρου, ή με-
λωδία των πτηνών, τό πάν προσκαλεί προς
τήν χαράν, τήν έλπίδα και τά πλέον θαυμά-
σιμα πρόσωπα καθίστανται εύθυμα βλέποντα
ν' άνοιγουν τά άνθη και αισθάνεται τις τόν
εαυτόν του κατακυριωμένον υπό των θέληγ-
τρων των και αι ιδέαι ζωγραφίζονται διά κυ-
ανών χρωμάτων. Καθίσταται τις εύθυμος
και γελαστός όπως τό παιδίον.

Η έξοχή έχει τήν μαγειρίαν ταύτην αλλά
ό άνθρωπος] τήν καθιστά συγχάσις πεδιον
έρημώσεως και έκλέγει τήν μήνα, τόν πλέον
γελαστόν του έτους διά νά έξασκήση τήν δύ-
ναμίν του επί των άνωπερασπιστων πλασμά-
των των ειρηνικών και έργατικών, των
όποιων, τό μόνον έγκλημα ήτο ότι δέν ήγει-
χοντο τόν δεσποτισμόν του και ότι ήθελον
νά διαφυλάξωσι τήν έλευθερίαν των καθών
τά έντα τά όποια τούς περιτοίχων.

Περισσότερα του ένός χωρίο τής Ελλά-
δος, και πλείονες του ένός συνοικισμών τής
Κρήτης πρόκεινται όπως έπιμαρτυρήσωσι
τήν πικράν ταύτην ειρωνίαν τής τύχης, τό
σκληρόν τουτο παίγνιον του πεπρωμένου, τό
όποιον άρέσκαται νά κάμη νά συναυτοκτο-
νούν τά άδρακα τής γης μετά του μειδιάμα-
τος του ουρανού.

Τοιαύτη ύπερήνη ή Χίος έκτλήσσοιτα διά
των έξοχών φυσικών στολισμών τής και τήν
όποιαν ένγνώρισε καλώς νά κλάση ό Victor
Hugo. Η Πράγα ήτις κατεστράφη καθ' ήν
έποχην αι έξοχαι ένδύοντο τών γαμήλιους
έσθητάς των και έπαδείκνον όλην των τήν
καλλονήν. Ο Ηλιος του 1817 δέν έλαμψε
δί' όλης του τής λαμπρότητος ει μη διά νά
φωτίση σκηνάς καταστροφής, τοιαύτης τής
όποιας και μόνη ή άνάμνησις προξενεί άνα-
τριχήλαν. Η ήχώ ήπέδιδε στεναγμούς και
κρουγάς των γυναικών, των παιδιών, των
γερόντων, ένφ ή στήδων ίτόνιζεν εις τά όσα
τά πρώτα άσματα του έρωτός τής. Έπρεπε
νά άποχωρισθον από τά πράσινα αύτά μέρη,
από τας χρυσιζούσας ταύτας πεδιάδας και
από τά τοπία τά όποια ή θάλασσα λιχνίζει
διά του γλυκούς μουρμουρητού τής και κα-
θιστά τσοϋτον άρμονικά και ποιητικά. Έ-
πρεπε νά άποχαιριστώσι τήν πατρικήν γην,
τας εκκλησίας, και εκείνο τό όποιον ήτο ά-
κόμη εδυνηρότερον, τούς τάρους των πα-
τέρων των και δέν έπετράθη εις τούς δυστυ-
χείς κατοίκους νά λάδωσιν μετ' έαυτών, ούτε
ένα καρπόν, ούτε έν άνθος. Τούς έπέτρεψαν
μόνον νά ύπάγουν νά κλάσωσιν τήν δυστυ-
χίαν των επί του εδάφους τής Κορσύρας.

Η Σελήνη έμελλεν ν' άνατείλη άντί του
Ηλίου τόν όποιον έζητησε νά σκοτιώση. Τέ
φως έξηρανίσθη διά νά κάμη μέρος εις τό
σκότος. Έν πλήρη Μαίω, ό χειμών διεδέθη
άποτόμως τήν άνοιξιν, διότι οι Τούρκοι
έπρόκειτο νά περάτων. Άλλά τά όματα
κατά τά φρικαλεότητας ταύτας δέν είχαν
έπικαλεσθη άνωρελώς τόν Σωτήρα διότι τό
άπαισιον τουτο όραμα έσχε ως έπιλογον τήν
άπελευθέρωσιν και άναγέννησιν τής Έλ-
λάδος.

Η Κρήτη είναι παρασκευασμένη διά τας
αύτάς δοκιμασίας, διότι κατά τόν μήνα Μά-
ιον, εύρίσκαται αύτη όμοίως άπειλούμενη έν
τοίς δικαιώμασι τής τά όποια άπέκτησε
διά τής τιμής του αίματός τής. Άλλά τό πα-
ραβλήν μας έγγράφεται διά τό μέλλον. Τό βί-

βλιον των μαρτύρων τής έκλείσθη διά παν-
τός. Ο Κρητικός λαός έκένωσε τόν κήλικα
μέχρι τριγύσκαϊδεν θά έχη τήν σκληρότητα
νά του ζήτηση περισσότερα. Έξ άλλου ή
ήσυχία του ένδιαφέρει περισσότερο τής μιās
χώρας, ώστε νά ζητη τις νά εύχαριστῶσιν
διά νά τόν συνταρασση. Η σκέψις δέ αύτη,
ή σωφροσύνη των Κυβερνητών και των άρ-
χηγών των κομμάτων, και ή στάσις όλων
των πολιτών άπέναντι του κινδύνου, τό πάν
προσικάζει ότι ή θύελλα είναι έξωρισμένη,
και ότι ό μήν Μάιος όχι μόνον θά είναι έν
Κρήτη ό αληθής μήν τής άνοιξέως, τό συμ-
βολον τής χαράς, ήτις όφείλει νά βασιλεύη
ει; τας καρδιάς όλων, διότι έξέρχεται εκ τής
φύσεως, αλλά ή εικόνη όλων των μηνών του
έτους.

J. Hornsteins

ΑΣ ΟΨΟΝΤΑΙ

Ηλπίσαμεν ότι αι κρίσιμοι περιστάσεις καθ' ή-
δέρεται τό Έθνος και ίδίως ή Νήσος ήμών, θά
συνεκίνησιν τούς άρραδίους και θά έκκαθάρζωσιν
τούλάχιστον τήν δικαιοσύνην από τά πρόσωπα,
έκείνα τά όποια, είτε ως εκ τής μη έπαρκούς
μορφώσεως των, είτε ως εκ τής έμπειρίας των
όποιων ίγέννησαν εις αύτά προγενέστερα κομ-
ματικά συμπάθεια ή αντίπαθεια, είτε ως εκ
τής έν γενί ήδυσπαραγκίας των όχι μόνον δέν ά-
νακαθάρζωσιν εις τόν προρισμόν των, αλλά και
ίγέννησαν ως εκ τής κακής άπονομής τής δικαιο-
σύνης και τής έφαρμογής των Νόμων, τολού-
την δυσφορίαν παρά τω λαφ, ώστε άπόλυσιν
ούτος πύσαν πύς αύτά έμπιστοσύνην των, και
τω λόγω τουτο δέν προτρέχει πλέον προς τούς
τοιούτους άπονομής τής δικαιοσύνης και έφαρ-
μογής των Νόμων, μήν τόσας θυσίας ήδύνηθη
ν' άποκτηση και έφαρμογή. Διαφυσώσαν όμως
των έλπίδων μας, και ώ; περδύμαξ φέρουεν
τόν Βισνοδικόν Άλκινοΰν. Έμ. Γ. Γενεζική
τόν όποιον ούτε τό παιδίακ περπρον των κοι-
τοίκων τής περιφέρειας τού, ούτε αι διερχο-
μεναι έπιπέδων, είσηλήπτων, έπιστολών,
κτηματικών, έπαγγελματικών κ. λ. π. κατ'
αυτόν καταγγέλλειν είσηκούσθησαν, άλλ' άπε-
κνήσις και τινες κατακηρύχται κούτο μετετα-
πρασιν εις κατηγορούμενους, και δη άναπαχ-
γέλωτος υπό των άρχών, ούτε ή άποψη των κα-
τοίκων τής περιφέρειας του Βισνοδικίου Άλκι-
νοΰ, παρ' ή έμει διερσθή ώ; Βισνοδικία; και
ίδίως των διαγόντων από του νά προστρέχεται
προς αύτόν ως δικαστήν, συνετίλισκεν εις τό νά
παθήσι τήν θέσιν του, άκρικία έπέχουσι τήν
εύθύνην τής διακράσεως τής δημοσίας ταξίως
ή κατ' ανάγκην θά προκληθή ή αύτοδικία,
ήτις κατά φυσικήν συνεπείαν θά έφαρμοσθή
παρά του λαφ, διότι αν και άπέδιδε διά τής θυ-
σιώσεως των άτομικών συμφερότων του, ότι ή
άπονομή τής δικαιοσύνης πρέπει ν' άνατίθη εις
αριστόν άμεροληπτον έμπειρον και δειδοικμα-
σίμου χαρακτήρος, δέν είσηκούσθη, υπό των τε
κοινών ίθύνόντων, είνιτες χείρι των προσωπικών
συμφερότων αυτών τε και των προστατιωμένων
των άρραδών πάν ότι τό κοινόν σ' μέριον άπει-
τεί και αι περιστάσεις έπιβάλλουσιν.

ΕΚ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Τό τηλεγράφημα του Βασιλέως Γεωργίου προς
τόν Πρίεδρον του Δημοτικού Συμβουλίου Η-
ρακλείου συνδεδεζόμενον προς τήν συνάντησιν
τής Α. Μιχαηλίδου εις τας συζητητικούς
όχλους τής έκτελεστικής Έπιτροπής ίσημιε πα-
λήν θάρσιν εις τούς πολιτικούς τής Κωνσταν-
τινουπόλεως κύκλους και εις τόν τουρκικόν Τυ-
πον, ίσχυοίκεθη δι και έπικρήθη ύπ' αυτών
μετά δριμύτητος και άναξιοπρατίας. Άλλ' ό
«Νεότουρκος» σχολιάζων τό τηλεγράφημα του
βασιλέως των Ελλήνων Γεωργίου προς τόν δη-
μαρχόν Ηρακλείου και θεωρών τόν ήγεμόνα του
γειτόνου κράτους ως άνεύθυνον, πραγματικόν δι
επιβύθον διά τό τηλεγράφημα τουτο τόν κ.
Βινιέλον, έπιτιθείται κατά του Έλληνος πρω-
θυπουργού, και λέγει, ότι ό θωμακός στρα-
τός γνωρίζει τήν όδόν, ήτις έχει εις τήν Ακρό-
πολιν.

Ο «Νεότουρκος» συνιστά έν τέλει εις τήν
Κυβέρνησιν στενακράν πολιτικήν, επί του προ-
κειμένου.

Ο «Νεότουρκος» γράφων έν δευτέρω άρθρω
περί του αύτου ζήτηματος, λέγει, ότι τό Έθνος,
τό όποιον ήχισε νά πιστείη τας ύποσχέσεις των
Προστατιών, περί περιφρουρήσεως των τουρκι-
κών επί τής νήσου κυριάρχων δικαιομάτων,
θ' άνασχη τώρα εκ τής σημερινής στάσεως κύ-
των έν τώ προκειμένω ζήτηματι.

Τό Έθνος, έπιλέγει ό «Νεότουρκος», δέν θά
γίνη τό παιγνιον ούτε των παλλακαζών, ούτε
τής γειτόνος του Ελλάδος, άλλ' ούτε και των
Προστατιών!

Η «Ρουμλική» τής Θεσσαλονίκης θεωρεί του-
τό ως έπιβόησιν τής Ελλάδος εις τά τής Κρή-
της.

Η «Τριζομάν» σχολιάζουσα τά άναλ-

λαγάντα τηλεγραφήματα, δικαιολογείται διά
τήν έπιβόησιν ταύτην τής Έλληνικής Κυβερ-
νήσεως εις τό πόνυκτα τής Κρήτης και προ-
σθέτει ότι ούδεμία θωμακική κακός δύναται
πλέον νά ύπομείνη τήν συμπεριών έν Κρήτη
τάστασιν.

Η «Ezra» λέγει, ότι έτόμενον ήτο έν α
προπατις Έλληνες τής Κρήτης άπειθύνουσι
τουτοτόν τι τηλεγράφημα, άλλ' ό Βασιλεύς Γε-
ώργιος όφείλει άνα γα νά έκπεταλη ό έν
άπέντησι άπέστειλεν: Τούτο, έπιλέγει, άντι-
θάνει ποδς τό Διεθνές Δίκαιον, καθόσον ή Κρή-
τη θεωρείται άναπόσπαστον τής Τουρκίας
μέρος.

Ο ύπουργός των Έξωτερικών Ριφάτ πασά
άνεθηκε τηλεγραφικώς εις τήν έν Αθήνας Ο-
θωμακόν έπιτροπυμένον, όπως άποστείλη εις
τήν Πύλην πληροφορίας περί του τηλεγραφη-
ματος, όπερ ό Βασιλεύς Γεώργιος άπέστειλεν
εις τήν κονηκήν έκτελεστικήν έπιτροπήν.

Έν ανάγκη ό έν Αθήνας θωμακός έπι-
τροπυμένος θά ζήτηση έπισήμως ίσημιε παρ
τής ελληνικής Κυβερνήσεως.

Συνεννόσεις έθνοτήτων

Προχθές οι κ. κ. Μπούσιος και Κεζκνόβος
ματχόνται παρά τω Αρμενικω τοπιτροπή τιν
νενοήθησαν διά μακρόν μετ' αυτου.

Η «Ζικανό» άγγέλλει, ότι συνετείχ των
διαπραγματεύσεων, είνιτες διεκρινεται μεταξύ
του Οικουμενικού και Αρμενικού Πατριαρχείου
και τής Βουλγαρικής Έξουσίας, πλήρες συνεν-
νόσεις έπλήθη μεταξύ αυτών περί των διεθη-
μάτων, άνακ θά γίνουσι παρά τή Κυβέρνησιν
περί τής διακρινέσεως των ύποθέσεων, είνιτες
μένουσιν έκκερμείς.

Προστίθει, ότι ίτρομίζετται κοινόν τεκρί-
ριον, όπερ θά ύποβληθή εις τήν Βούλην.

Η «Γε.ζομάν» βεδιόι. ότι ό κ. Μπού-
σιος μετρώ μετ' του κ. Κεζκνόβος εις τό
Αρμενικόν Πατριαρχείον και άνεκρινώσιν τινα
περί του κοινού τεκρίριου, όπερ θά ύποβληθή
ίπι του έκτακτικού εις τήν Κυβέρνησιν.

Τό ζήτημα των Καθών

Μετά τήν άνακοίνωσιν των Δυνάμεων εις
τούς Πρεσβυτάς τής Τουρκίας επί του ζη-
τήματος τής άποστολής των Καθών εις
Κρήτην, ήτις άνακοίνωσις προέτρεπε τήν
Πύλην νά άναβήλη τήν άποστολήν προς άπο-
σίδησιν ταραχών έν τή Νήσω, ή Πύλην βε-
δισιότα, ήτις έξέφρασε μέν διά των Πρεσβυ-
τών τής παράνομα επί μεροληψία, προει-
δώς ότι τό ζήτημα λυθήσεται κατά τας έπι-
θυμίας αύτης. Και μετά τήν νέαν ταύτην
άνακοίνωσιν τής Πύλης βεδισιότα, ότι αι
Κυβερνήσεις των Προστατιών Δυνάμεων
άναλλάσσοσι γνώμας περί προτάσεως προ-
εργουμένης εκ μιās εξ αυτών, ήτις κατά τη
λεγράφημα του Πρακτορείου Χανίων είναι
πιθάνως ή Αγγλία, καθ' ήν πρότασιν αι Δυ-
νάμεις άναγνωρίζουσιν ότι οι Μουσουλμάνοι
τής Κρήτης έχουσι δικαίον απαιτούντες τόν
διορισμόν Καθών έν Κρήτη και μόνον ό
τρόπος του διορισμού αυτών έναπομείνει νά
καθορισθώ.

Ο Ρώσος πρεσβυτης διεβίβασεν εις τήν
κυβέρνησιν τήν άπάντησιν τής Ρωσσίας εις τήν
τελευταίαν περί τής άποστολής των Καθών
άνακοίνωσιν. Αι Προστατιές, είνεν ό κ.
πρεσβυτης, θεωροΰσι προς τό παρόν έπιζύ-
μιον τήν άποστολήν καθών εις Κρήτην.

Και αι λοιπαι προέδρησ, τρεις Προστατιές
εις ταύτόσημον άπάντησιν προς τήν Κυβέρ-
νησιν.

Ο «Ν. Ε. Τύπος» πληροφορείται εκ τής
πόλεως μας, ότι έν κοινή διακοινώται αι
Δυνάμεις όηλοΰσιν, ότι τό ζήτημα του διο-
ρισμού καθών διά τήν Κρήτην άποτελεί
κανονικόν δικαίωμα του Σιγμουλισλάμη και
έπομένως ή έπιμονή των Κοητών, όπως μη
δεχθώσιν αύτους, δέν προσβέλλει έντελώς τά
έπί τής νήσου κυριρχικά τής Τουρκίας δι-
καιώματα.

Ο «Νεότουρκος» κατακρίνει τήν κυβέρ-
νησιν ως μη βολέδοσκητάσιν καταλ-
λήλως τό έδαφος, πριν ήν άπρασίση τήν
εις Κρήτην άποστολήν των καθών. Διαιτί,
έρωτά, ή κυβέρνησις ήμών δέν έζητησε νά
μάθη τας έπί του προκειμένου σκέψεις των
Προστατιών, πριν ή προβή εις ουδέν διάβημα;

Η Εύρωπη, λέγει κατωτέρω μάς βλέπει
διηρημένους έν τώ έσωτερικώ. Η έσωτερική
έπιβόη έπί τής έξωτερικής.

Έν τέλει ζητεί όπως πάση θυσία άπο-
σταλώσιν εις Κρήτην αι τέσσαρες καθόδες,
καθόσον θεωρεί ότι τό ζήτημα τής Κρή-
της φιλολιμίας δι' όλόκληρον τό Έθνος.

Ο «Νεότουρκος» εις έτερον άρθρον
αύτου περί του ζήτηματος των καθών
λέγει, ότι ή Τουρκία έχει δικαιώματα άνα-
ραιρτα επί τής νήσου, έπιτρέποντα εις
αύτην ν' άποστείλη τούς καθόδες εις Κρήτην.

Έν τέλει έρωτά ό άθρογός διαιτί αιππο-
στατιές δέν φέρουσι τούς ήθημένους Κρητας

ΚΑΠΕΛΛΑ ΜΑΛΑΚΑ
Του αρχαίου οικου
ΒΟΡΕΑΛΙΝΟ
ΚΑΠΕΛΛΑ ΜΑΛΑΚΑ
Του Οικου ΗΑΒΙΚ τής Βιέννης φημιζό-
μενα ως πρώτα τής ύψηλίου
ΠΑΡΕΛΑΒΟΝ ΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗ

εις τήν έπιγνώσιν τής πραγματικότητος.
«Η Αγγλική πρότασις των Καθών
έχει ως εξής

Τας Προστατιές τής Κρήτης Δυνάμεις ζώη-
ρας έξκολουθεί νά άνασχη τό άκνωδες ζή-
τημα των Καθών. Μετά τήν γνωστήν πρότα-
σιν τής Γαλλίας, όπως οι ιεροδικαστικαι τής Κρή-
της διορίζονται υπό των Προστατιών και ή
Αγγλική προέη εις σχετικήν πρότασιν ζητήσασκ
πως τό ζήτημα των Καθών διακοινώθη συμ-
φώνως προς τούς πόθους τής Τουρκίας.

Αμφότεροι αι προτάσεις κρίνονται ως μη
άναποκρινόμεναι εις τας περιστάσεις, δι' τουτο
δι είναι άγνωστον τι θά άπορρασθή και πότος
χρόνος θά περλήθω, ώς ότου αι Προστατιές έρι-
στικώς άπορραθώσιν, λαμβανόμενων πάντοτε
ύπ' όψιν των διεθέσεων τής Γ. Ψ. Πύλης και
του σφαιρού έξιβιθεσιού, όστις κατέχει τούς
κατοίκους τής Κρήτης.

Και ό ένταύθα πρεσβυτης τής Γαλλίας κ.
Μπουμπέρ μεταβός εις τήν Γ. Ψ. Πύλην ίσχε
μακράν συνέντευξιν με τόν ύπουργόν των έξωτε-
ρικων Ριφάτ πασάν έν σχισμί προς τόν στίκον,
τήν όποιαν καθ' τήρησ ή Γαλλία έν τώ ζήτηματι
των καθών.

Ο Γάλλος πρεσβυτης ίτόνισαν άπαξ έτι ότι
τό ζήτημα τουτον άναγκάται εις τήν άποκλει-
στικήν δικαιοδοσίαν των Δυνάμεων, είνιτες έν'
ουδέν λόγω έπιβόησιν έν Κρήτη νέας περιπλο-
κάς.

Κατά τόν καθηγητήν τής Νομικής Αζίζ Βίνν
Κουρζαδέ άποστολή καθών εις Κρήτην δέν
έντικειται ποσώς προς τό Κρητικόν σύνταγμα δι'
τόν άπλούστατον λόγον, ότι τουτο δέν όρι-
σκαται, έν νεκρον γράμμα. Ο κ. καθηγητής λέ-
γει ότι είναι δυνατόν νά έπαργώ ταραχή έν τή
νήσω κατά τήν άποδύσιν των καθών, έρ'
δεν αύτη διοικείται ύπ' ά θρώπου όποιος ό κ.
Μιχαηλίδης.

Η καθόδος έσωτερική ήμών διαίρεσις, έπι-
πειν ό Κουρζαδές Αζίζ βέσι, ώθησιν ανθρώπους
όποιος ό Μιχαηλίδης, νά ίνεργώσιν όπως ίνεργώ-
σιν.

Η «Τζιννα» γράφουσα περί του ζήτηματος
των Καθών λέγει ότι τουτο ίγέννηθη άρ' ής
αι Δυνάμεις ίδηλωσαν ότι δέν έπιβάλλεται ή
εις τό όνομα του βασιλέως Γεωργίου όρκωμο-
σία των έν Κρήτη Μουσουλμάνων βουλευτών.
Οι καθόδες τότε είχαν άναχωρήσει εκ Κρήτης
διά τό ζήτημα του όρκου.

Ηδη όμως ότι ό όρκος ήρθη άνάγκη, όπως
και οι καθόδες έπιστρέψωσιν εις τας θέσεις των.
Ημείς δέν ζητούμεν τίποτε περισσότερο από
τά δέκατα μας. Καθ' έν τρόπον αι Δυνάμεις
επιβάλλον τήν παραδοχήν των Μουσουλμάνων
πληρξουσιων, αύτω πρέπει νά έπιβήλουν και
τήν παραδοχήν των καθών.

Προκήρυξις του Νεοτουρκικού Κο- μητιού

Έκκαλοφρόσιν έν Θεσσαλονίκη και εις πολ-
λάς πόλεις τής Μακεδονίας προκήρυξις του Νεο-
τουρκικού Κομητιού άπειθυνομένη προς τούς
Μουσουλμανικούς πληθ. σμούς, δι' ής έλέγχεται
ή πολιτική τής Αγγλίας και Ρωσίας ως έπι-
βουλο; κατά τού Τουρκικόν Κράτος, και συνι-
στώ τήν σ' νένωσιν των Μουσουλμανικών στοι-
χείων προς πρόληψιν και άποσίδησιν του κινδύ-
νου. Η προκήρυξις έν μεταρρασίει έχει ως εξής.

«Επειδή επί άπολυταρχίας ή όθ. κυβέρνησις
ήτο καταδικασμένη εις θάνατον, σημερον ή
Αγγλία και ή Ρωσία φροντίου έν α ίνακαφέ-
ρουσιν τήν άπολυταρχίαν. Αι Δυνάμεις αύται έν
μόνον καθ' έκαστην εκείτονται, τήν καταστρο-
φήν τής δυναμείως τής «Ενώσεως και Προόδου».
Γίνονται έμπίδια εις τήν πρόδον τής περιόδου
εξοδύουσαι χιλιάδες χιλιάδων λιρών. Οργανόν
δι αυτών είναι ό πρώτος διερμηνός τής Αγγλι-
κής πρεσείας Φισμαφίτε. Οι Εβρωπαίοι σημα-
ρον ένγνώρισαν τήν δύναμιν του στρατού μας,
διά τουτο θέλουσιν νά έκρίζωσιν τήν δύναμιν
ταύτην. Η προαγγελία των δύο πολεμικών
Δ. ήλων τωσαύτην άντόκωσιν ίαζμεν εις αύτάς,
ώστε λεπτομερώς παρακολουθούσιν τά έν Κων-
σταντινουπόλει. Ο πρώτος διερμηνός τής Αγγ-
λικής πρεσειας προσκαλύν παρ' αύτ' μερικους
άκαθείς βουλευτάς φροντίει νά διασπάση τήν
δύναμιν τής «Ενώσεως και Προόδου» και νά
σχηματισθώ νέα Κυβέρνησις ακολουθούσα τήν
πολιτικήν τής Αγγλίας πράγμα τό όποιον κα-
τόρρωσε διά τής άποσείσεως μερικων βουλευ-
τών.

Πρέπει λοιπόν έντιμως ζώντες, ως ό Θεός και
ή Μου σουλμανική θρησκεία διακελεύουσι, νά μη
δασπαθώμεν, διότι ή ένωσις άποτελεί τήν δύ-
ναμιν.
Οι διακεκομέντοι λοιπόν τή είσηγήσιν τής